

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Paterni Episcopi Abricensis. ex ea quæ est optima fide apud Surium. Numeratur quartus Abricensis Sedis Episcopus. Interfuit autem secundo (primo quidem, ordine inuerso, nuncupato) Co[n]cilio ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

rent. Itaque post dies quinque Christiani quidam nobiles qui Abdon & Sennes, cognati fuisse perhibentur, ea collegerunt, collectaque honorifice in domo sua sepelierunt, duodecimo Kalend. Aprilis.

VITA S. PATERNI EPISCOPI ABRICENSIS. ex ea qua est optima fide apud Surium.

C. Baron: in not. Mart. Ro: tomo 7. Annal:

Numeratur quartus Abricensis Sedis Episcopus. Interfuit autem secundo (primo quidem, ordine inuerso, nuncupato) Concilio Parisiensi, sub S. Germano Ecclesie Parisiensis glorioso Antistite celebrato, Anno instauratae salutis 559. temporibus Childeberti Regis Francorum.

Beatissimus Paternus apud Pictaunos, Aquitaniae oppido, parentibus, & generis nobilitate & publica administratione conspicuis ortus, natalium splendorem, vitae & morum claritate vicit. Iulica matre, iam ab annis duobus vidua, illum honestissime educante.

16. Aprilis. Patria & parentes eius.

In ipsa verè tenera ætate, cælesti inspiratione permotus, religiosæ vitæ frenos sibi spontè iniecit, in monasterio Enixionensi, Dominicæ seruitutis iugo & habitu monastico suscepto. Vbi sanè non obscura de se indicia dedit, idoneum se fore, cui diuina agente prouidentia pontificatus functio, & plurimarum rerum administratio quandoque demandaretur.

Monasticam vitam complectitur.

In ipsa adolescentia, ad sublimiora sanctæ vitæ studia aspirans, cum non fideret sibi ipsi propter ætatis teneritudinem, cum Scubilione eiusdem loci monacho, pro Christi amore relictis parentibus, in pago Constantino constituit peregrinus degere. Itaque nihil præter Psalterium

secum accipientes, eò profecti sunt. Ambobus
 verò propter captandam solitudinem, in solitudine
 quandam adire cupientibus, vir quidam nobilitatis
 atque religiosus eos apud se detinuit, donec
 vobis suis illorum aduentum indicaret: rogans
 que illos, vt in fanum Scisciacum se recipere
 suis precibus hoës ethnicismi erroribus im-
 catos à dæmonum cultu reuocarent. Tum
 illi circa montis sinum, in cauernam quam
 ingressi sunt: cumque populus execrabili
 consuetudine, in illo fano debaccharetur, fanum
 viri monitis & precibus ab eo furore mentis
 infania reuocare conati sunt: atque ad vniuersam
 & sempiterni Dei cognitionem adducere
 homines impij, spretis per summam contumacia
 am saluberrimis monitis, ritu suo coepum
 tum pertinaciter persequuntur. At sancti viri
 sanctæ Crucis signo, tum fidei feruore armati
 posthabito præsentissimo vitæ suæ periculo
 sa, in quibus miseri illi pulmenta coquebantur
 is scipionibus euertunt, potumque nefarium
 fundunt. Eccè autem qui sanctos viros crucis
 interneceione delere putabât, nutu diuino
 re correpti subsistunt; ac stupore percussi pedes
 retrahunt. Sanctis verò ad locum suum abeun-
 bus, mulier quædam impudica in illorum se-
 tumeliam nudauit: at repente membris omni-
 bus contrahitur, totoque anno, vigore corporis
 tabescente, cruciatur, neruisque debilitata
 am vlcere flagellatur, donec petita à Sanctis
 nia, illis Dominum rogantibus, sanitati restituta
 est.

Accidit die quodam, vt non nisi dimidi-
 nis illis ad necessariam refectioem superest
 Adueniente autem peregrino quodâ, beatus
 ternus, vobis
 potius co-
 re, cum il-
 dendi ho-
 inueniens
 hilquo ex-
 ternus ver-
 de Christi
 cul famul-
 cente & f-
 Vitheus,
 tradiderat
 copia, sic
 indigentia
 more rece-
 qua sitim
 terram pr-
 vitæ indef-
 suis aquar-
 raelitico,
 das in soli-
 mentissim-
 tangente
 crederes t-
 Eius re-
 Generosu-
 bje ad req-
 gitiuos qu-
 aut ad illo-
 nē vitæ in-
 nel olera
 mittere, d-
 etiā aspec-
 dine fem-
 angelicas

S. paternus
 cum Scubi-
 lione deg. t
 in specu.

Illorum ze-
 lus & con-
 stantia.

Mulier im-
 pudica pu-
 nitur diui-
 nitas.

ternus, volens ex illo apud Deum sibi mercedem potius colligere, quam in ventre suum reconde- re, eum illi largitus est. Interea Scubilio, stata e- dendi hora, eum panis frustum requirens nec inueniens, tulit molestè quod labore defessus, ni- hilquo exhaustas vires reficeret, inueniret. Pa- ternus verò, cum consolans, hortabatur, vt nihil de Christi benignitate dubitaret, qui dubio pro- cul famulis suis escas subministraret. Hæc eo di- cente & fratrem consolante, confestim adfuit VVicheus, qui se primis in illorum disciplinam tradiderat, cum magna munerum ciborum que copia, sicque intra temporis ferè punctum, quod indigenti Paternus impartierat, cum grandi fœ- nore receperunt. Sed cùm cibum caperent aquâ, qua sitim sedarent non habebant. Mox igitur in terram prostrati, supplices Christo, qui est fons vitæ indeficiens, preces offerunt, vt ipse famulis suis aquam largiretur in deserto, qui populo Is- raelitico, olim è petra, largissimas produxit vn- das in solitudine. Audiuit auris propinqua cle- mentissimi Saluatoris, preces seruorum suorum tangenteque Paterno humû baculo, fons erupit: crederes te videre Moysè virga percutiētē petrâ. Eius rei fama crebrescente, vir venerabilis Generosus, Abbas eorum, post triennij spatia a- biit ad requirendos monachos suos, tam benè fu- gitiuos quippè qui ad Christum aufugerant. Vbi aut ad illos peruenit, didicit Paternû arduum sa- nè vitæ institutum sequi, præter panem & aquâ, vel olera sale conspersa nihil alimentorum ad- mittere, & non fœminarû duntaxat, sed virorû etiâ aspectus declinare: vt ab hominû consuetu- dine semotus, sollicitè opperiretur visitationes angelicas: tantoq; pl^o proficeret in rerû diuinarû

Benignitas
eius in pan-
peres.

Exodi 17.

Fontē pre-
cibus impo-
trant.

Num. 20.

S. Paterni vā
ta rigida.

CON-

contemplatione, quanto minùs haberet eni-
 minibus solatij. Tum præterea cognouit, et
 nullo vnquam cubare in lectulo, pro molli
 asperum vsurpare cilicium, vt nec ipsa quib-
 nocturna quies. corq; i sine molestia abiret
 actoque in sanctis laboribus die, nox non ad-
 etem, sed ad laborem succedere videretur. Hi-
 gitor consideratis, vt aduertit Abbas eum mo-
 stici Canonis metas, tanquam equum impetu-
 tem, immodico seruore excedere, imposito qu-
 dam freni retinaculo, ad moderatam eum reu-
 reuocauit, simulque iussit ne tam arctæ se dis-
 solitudini, nec virorum aspectum & colloqui-
 recusaret: tum etiam cellulas inuiseret. Simi-
 tiam apud Leucianum Episcopum præclarum
 testimonium reddidit: qui eum primò diaconum
 indè presbyterum ordinauit. Ille verò, quia
 sibi senserat ex illa promotione accessisse digni-
 tatis, tanto plus ipse sibi cumulandis virtutibus
 veri & honoris adijcere nitetur. Tantus apud
 Scisciaci, ex eius & Scubilionis laboribus, grati-
 fructus excreuit, dum illic cælestis verbi semina
 spargerent, vt fanum profani cultus, in pecora
 stabula redactum sit. Spelunca autem illa in qua
 viri illi egregij se abdiderant, tam suaves eius
 diffudit virtutum odores, vt permulta ex Patre
 no prodierint monachorum examina, nec parua
 apud Constantienses, Baiocenses, Cenomani-
 Abrincenses, Rhedones in Britannia minoribus
 illo fundata sint monasteria. Claruit autem eius
 eximia fides multis argumentis & sacram vitam
 miraculorum signa declararunt.

**Paterus sit
presbyter.**

**Multa cōdit
monasteria.**

Muta curat.

Scisciaci namque oblata ei fuit ancilla muta
 ab Oriaste presbytero, cuius maxillas oleo con-
 signans benedicto, id effecit, vt pristinum vocem
 bene-

beneficium reciperet. Apud Abrincenses, Vrci cuiusdam ancillæ manus adeo erant vi morbi contracta, ut nec si quidam è glomo possent diuellere. Oravit pro ea vir Dei, & citò laxatis nervis, integra manibus incolumitas restituta est. Id ubi fama longè lateque diuulgauit, multa Childeberti regis prece compulsus, ei Parisijs vehiculo operto inclusus occurrit: cumq; Milenico puer serpente percussus, ilicò è corpore abitarus videretur, accessit ad eum vir sanctus editoque signo, & olei liquore puero perfuso, exitiale virus tali antidoto profligauit. Quo sanè in loco, in rei gestæ testimonium basilicam in beati viri honorem condiderunt. Vbi autem maligni spiritus eum Parisios aduentare senserunt, ex obsessis corporibus auferunt: & qui febre correpti erant incolumes euasere: nec potuit illic durare morbus, ubi tam insignis medicus sua pharmaca produxit. Postea verò cum vir Dei pro pauperibus regias aures appellaret, inclytus rex Childebertus Crescencio, ad quem publica curâ spectabat, mandauit, ut quod beatus Paternus ab ipso exigeret, id exequi nè omitteret. Promisit ille se ita facturum, sed fidem fefellit. Nam in Burgundiâ profectus est, viro sanctissimo nesciente. At mox illum diuina ultio persecuta, oculorum lumine priuauit, ita ut biduo erraret. Agnoscens igitur culpam suam, celeriter est regressus ad hominè Dei, veniamque petijt: eodemq; momento, quo ab animo iniquitas abscessit, oculis lux reddita est: factusq; ex ipsa cæcitate eruditior, serui Dei non distulit parere voluntati, felicior effectus pulsa pectoris caligine, quam oculorum luce reparata.

Signo Crucis & oleo pellit virus.

Dæmones fugiunt aduentum S. Paterni.

Cæcum illuminat.

Iam septuagesimum ætatis agebat annum B.
Pater-

Visio S. Paterni.

Paternus. & Abbatis officio fungebatur, cum ceteris Scisciaci in cellula, quam primò extruxerat, quiescenti quadam nocte, visus est locus ille in claritate perfusus. Simul autem visi sunt ad ingredi, sancti Episcopi Melanius, Leucianus, Beor, qui ad Dominum migrauerant, ipsi sum ordinare antistitem. Hac ille visione obstupescit, sed tacitam apud se habere volens, tamen occultare non potuit, quam postea ipse rei euentum omnium notitiam perduxit. Nam non multo intercessit temporis, cum decedenti Abrincensi episcopo, ad regis & populi preces ipse fuerat sit. Nec enim recusare potuit, quod secretè sibi dispensatione, sibi imponendum iam antè præuiderat. Vbi autem id honoris adeptus, talem se præbuit, tum in veterum ecclesiarum instauracione, tum in nouarum ædificacione, & morum etiam reparatione, & pauperum præparatione, ut esset in singulis admirabilis & in omnibus singularis. Cum autem quadam vice, in agro Theodisfaco, ad comitem Seuerum foederis quædam, ciuis Rhedonenfis, venisset plane oblatâ, sanctoque viro in oratorio esset oblata, pro ea preces fundente, acturam longa rursus lenitia, nec potuit diutiùs seruire inimico, quia Christus eius & creator & saluator fuerat interpellatus.

Muto loquitur.

Tertiumdecimum annum in Abrincensi pontificatu iam agens vir sanctus, altero Paschatis cum fratres Scisciaci inuitare cuperet, in mare incidit, itemque sanctus Scubilio, apud Danenses. Mittunt autem vtrinque nuncios, mutuoque sibi significant, ut priusquam migrent, hac vita mutuo conspectu fruantur. Nunc ipso itinere sibi fiunt obuiam, rogantque beatus

Scubilio
quò mi
diment
non lic
milliar
nus, & f
tus, no
tibus, an
CHR
Cumque
Episcopi
sa eò ven
cam dep
Scubilio
ambo po
ro, præte
occurrer
nerunt:
antistites
tionis, qu
occuparu
nec in mo
ut vno eo
nec dubi
nostri am
felicibus
in cælis:
operibus
cantes,
De

Scubilionem, ut beato Paterno occurrat. Id verò quò minus ille posset, sinus quidam maris impedimento fuit, quem nocturno tempore trajicere non licuit. Verùm cum à Scisciaco ferè tribus milliaribus abesset, eadè omninò hora B. Paternus, & frater eius Scubilio reuerendus Præpositus, nobili triumpho, comitibus angelicis spiritibus, animas suas è terris ad cælestia regna, cum

Obit S. Paternus & Scubilio.

CHRISTO æternas victuras transmiserunt.

Lauto Episcopus subscripsit in Aurlianensibus Conc. 1. & 3.

Cumque & Paterni exequias celebraret Lauto Episcopus, qui ante dies octo eius inuisendi causa eò venerat, eiusque sacrum corpus ad basilicam deportaret: itemque Lanscius episcopus S. Scubilionem ad basilicam eandem adduceret, ambo pontifices, concinente psallentium choro, præter omnem expectationem sibi inuicem occurrerunt, pariterque in eodem loco conuenerunt: & viri sanctissimi, quorum funera illi antistites curabant foelici transitu locum orationis, quem ipsi extruxerant, eodem die simul occuparunt: & qui se in vita mutuo dilexerant, nec in morte quidem separati sunt, idque ad eò, ut vno eodemque momento, pariter conditi sint: nec dubium, quin Christo redemptori nostro, nostri amantissimo, electi eius gratia, è seculo foelicibus meritis illustres, pariter occurrerint in cælis: etiam post obitum beatis & mirificis operibus integrè viuentes, & miraculis coruscantes, ad laudem & gloriam præpotentis Dei, cui est honor & gloria in secula seculorum.

Amen.

MAR.